

Ήταν Νοέμβρης του 1983 όταν, στην επέτειο του Πολυτεχνείου, ο [Μανόλης Αναγνωστάκης](#)

δημοσίευσε στην εφημερίδα "Αυγή" ένα ποίημα με τον τίτλο "Φοβάμαι". Με τον τρόπο αυτό

απέτισε φόρο τιμής, σεμνά και μακριά από κάμερες.

Φοβάμαι

*τους ανθρώπους που εφτά χρόνια
έκαναν πως δεν είχαν πάρει χαμπάρι
και μια ωραία πρωία -μεσούντος κάποιου Ιουλίου-
βγήκαν στις πλατείες με σημαιάκια κραυγάζοντας
"Δώστε τη χούντα στο λαό".*

*Φοβάμαι τους ανθρώπους
που με καταλερωμένη τη φωλιά
πασχίζουν τώρα να βρουν λεκέδες στη δική σου.*

*Φοβάμαι τους ανθρώπους
που σου 'κλείναν την πόρτα
μην τυχόν και τους δώσεις κουπόνια
και τώρα τους βλέπεις στο Πολυτεχνείο
να καταθέτουν γαρίφαλα και να δακρύζουν.*

*Φοβάμαι τους ανθρώπους
που γέμιζαν τις ταβέρνες
και τα 'σπαζαν στα μπουζούκια
κάθε βράδυ
και τώρα τα ξανασπάζουν
όταν τους πιάνει το μεράκι της Φαραντούρη*

και έχουν και "απόψεις".

Φοβάμαι τους ανθρώπους
που άλλαζαν πεζοδρόμιο όταν σε συναντούσαν
και τώρα σε λοιδορούν
γιατί, λέει, δεν βαδίζεις στον ίσιο δρόμο.

Φοβάμαι, φοβάμαι πολλούς ανθρώπους.
Φέτος φοβήθηκα ακόμα περισσότερο.